

ΟΜΙΛΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΕΝΩΣΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ,
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΚΩΣΤΑ ΑΓΟΡΑΣΤΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
(Αγριά Βόλου, Σάββατο 24 Ιουνίου 2017)

Κυρίες και κύριοι,

Αντί άλλου προλόγου θα ξεκινήσω με μια παράγραφο από το επικό μυθιστόρημα «Ο Άτλας επαναστάτησε» της Αϊν Ραντ:

Γράφει η συγγραφέας:

«Αν διαπιστώσετε ότι οι συναλλαγές σας δεν γίνονται με οδηγό την κοινή συναίνεση αλλά τον καταναγκασμό,

αν διαπιστώσετε ότι για να παράγετε χρειάζεσθε την άδεια ανθρώπων που δεν παράγουν τίποτε,

αν διαπιστώσετε ότι το χρήμα ρέει σε ανθρώπους που εμπορεύονται χάρες κι όχι αγαθά,

αν διαπιστώσετε ότι οι άνθρωποι πλουτίζουν περισσότερο με τη δωροδοκία και την επιρροή παρά με την εργασία κι ότι οι νόμοι δεν προστατεύουν εσάς αλλά τη διαπλοκή,

αν διαπιστώσετε ότι η διαφθορά ανταμείβεται και η τιμιότητα έχει γίνει αυτοθυσία

τότε μπορείτε να συμπεράνετε ότι η κοινωνία σας είναι καταδικασμένη.

Καθένας ας σταθεί με σεβασμό κι ενδιαφέρον απέναντι στους ανθρώπους που τον στηρίζουν και τις κοινωνίες, απέναντι στον καθρέπτη της αυτοκριτικής αλλά να διαβάσει αυτό που πραγματικά βλέπει και να ενεργήσει σύμφωνα με την πραγματικότητα».

Ποια είναι η πραγματικότητα που ζούμε;

Πριν λίγες ημέρες υπήρξε μια συμφωνία, ολοκληρώθηκε μια ακόμη αξιολόγηση.

Ο καθένας, και πολύ περισσότερο ένας επιχειρηματίας καταλαβαίνει τι σημαίνει αυτή η συμφωνία, με το συγκεκριμένο περιεχόμενο, τα συγκεκριμένα μέτρα στο συγκεκριμένο χρόνο.

Καταλαβαίνει βέβαια και τι θα συνέβαινε αν δεν υπήρχε συμφωνία.

Δεν έχουμε τον χρόνο για να πούμε περισσότερα, θέλω μόνο αυτό να τονίσω:

Το να βαδίζει η χώρα από συμφωνία σε συμφωνία,

από μνημόνιο σε μνημόνιο,

από αξιολόγηση σε αξιολόγηση,

από δόση σε δόση,

από δέσμη μέτρων σε δέσμη μέτρων,

όλη αυτή η ατελείωτη μετρολογία

δεν οδηγεί πουθενά.

Είναι η απόλυτη παγίδα,

το απόλυτο αδιέξοδο.

Η πατρίδα μας χρειάζεται σήμερα περισσότερο από ποτέ άλλοτε

μια επανάσταση,

μια παραγωγική επανάσταση.

Αν η χώρα μας δεν παράξει, είναι καταδικασμένη.

Όχι μόνο διότι δεν θα μπορέσουμε να εξυπηρετήσουμε τις υποχρεώσεις μας,
όχι μόνο επειδή δεν θα μπορέσουμε να επαναφέρουμε την οικονομία
και την κοινωνία στη φυσική τους ισορροπία
αλλά και επειδή δεν θα μπορέσουμε
ούτε καν να διατηρήσουμε το σημερινό επίπεδο ζωής,
το σημερινό επίπεδο του κοινωνικού κράτους,
όλα αυτά που θεωρούμε σήμερα λίγο πολύ δεδομένα και αυτονόητα.

Θεωρώ ότι όλοι
εντός κι εκτός αυτής της αίθουσας
συμφωνούμε πως
η χώρα μας έχει
πραγματικά τεράστιες δυνατότητες
και πολύ σημαντικά συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Ωστόσο, το μοντέλο που ακολουθήσαμε ως σήμερα,
έχει κλείσει τον κύκλο του.
Οριστικά.

There is no time for business as usual!

Μία φράση που τα λέει όλα.

Θα σας αναφέρω μια περίπτωση ενδεικτική του τι γίνεται

—ασχολούνται κατά κόρον και τα μέσα ενημέρωσης τα τελευταία 24ωρα:

Το 2008 γυρίστηκε εδώ στην περιοχή μας, το Πήλιο, τη Σκόπελο και τη Σκιάθο η ταινία Mamma Mia.

Είναι περιττό να επισημάνουμε πόσο ωφελήθηκε ο τουρισμός στον τόπο μας, πόσοι ήρθαν επηρεασμένοι από την ταινία και πόσο ωφελήθηκε η τοπική και η εθνική οικονομία.

Το ίδιο έχει γίνει και με άλλες ταινίες, όπως για παράδειγμα «Το μαντολίνο του λοχαγού Κορέλλι» στην Κεφαλονιά.

Οι παραγωγοί της ταινίας Mamma Mia αποφάσισαν να γυρίσουν τη συνέχεια της, το σίκουελ όπως λέγεται.

Αντί για την Ελλάδα επέλεξαν, όμως, την Κροατία.

Κι αυτό επειδή:

-Στην Ελλάδα δεν λειτουργεί ακόμη το Film Comission Office αν και έχει εξαγγελθεί κατ' επανάληψη από το Υπουργείο Τουρισμού.

Δεν υπάρχει δηλαδή ένας φορέας στον οποίο ν' απευθυνθεί ένας παραγωγός ταινιών και να τον βοηθήσει με όλα τα διαδικαστικά.

-Η χώρα μας είναι μία από τις ελάχιστες στην ΕΕ που στερείται νομοθετικού πλαισίου για φοροεκπτώσεις/ φοροεπιστροφές, στους αλλοδαπούς παραγωγούς οι οποίοι επενδύουν, δηλαδή γυρίζουν ταινίες.

Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα

γιατί πρέπει επείγοντως

να πάμε σε ανατροπή,

σε δημιουργική ανατροπή.

Ο Κώστας ο Μπακογιάννης λέει εύστοχα:

«Να γυρίσουμε το κράτος ανάποδα».

Πρέπει, λοιπόν, επείγοντως
να βάλουμε τέλος στην αποεπένδυση
καθώς, όπως εύστοχα έχει επισημανθεί,
από τον Παναγή Βουρλούμη
η ελληνική οικονομία προσομοιάζει με «κολώνα πάγου που λιώνει»...

Άρα,
Επενδύσεις, επενδύσεις, επενδύσεις.

Σε ποιο περιβάλλον όμως;
Συνεπώς, το κύριο που χρειάζεται
είναι η σταθερότητα.
Πολιτική και οικονομική σταθερότητα.

Προφανώς, δεν συμφωνούμε όλοι σε όλα.
Και δεν είναι λογικό να συμφωνούμε όλοι σε όλα.

Ωστόσο, θεωρώ ότι υπάρχουν κάποιες προτάσεις,
κάποιες πρωτοβουλίες,
κάποιες κινήσεις
στις οποίες μπορούμε να συμφωνήσουμε
– τουλάχιστον οι περισσότεροι
(και πάντως δεν βλέπω ποιος μπορεί να διαφωνήσει και να μπορεί να βρει
λογικά επιχειρήματα για να στηρίξει αυτή τη διαφωνία).

Άρα, προτείνω να προχωρήσουμε κατά απόλυτη προτεραιότητα σε

- Μείωση των φορολογικών συντελεστών ώστε και το Ελληνικό Δημόσιο να μπορεί να εισπράττει τους φόρους και να έχει έσοδα αλλά και να μπορεί να παράγεται εισόδημα στη χώρα για να φορολογείται.

Γιατί αν δεν παράγεται εισόδημα τι να φορολογήσεις;

- Σταθερό φορολογικό πλαίσιο μακράς πνοής ειδικά τις επιχειρήσεις.

- Εξορθολογισμός των ασφαλιστικών εισφορών.

Οι φορολογικοί συντελεστές και οι ασφαλιστικές εισφορές έχουν εκτοξευθεί σε τέτοια ύψη που ουσιαστικά σήμερα είναι ασύμφορο το να προσπαθεί κάποιος να παράξει περισσότερο και να αυξήσει το εισόδημά του.

Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Δεν οδηγεί πουθενά.

Οι επιστήμονες κλείνουν τα μπλοκάκια τους και μεταναστεύουν, όπως κάνουν και αρκετές επιχειρήσεις καθώς μάλιστα σε άλλες

– και γειτονικές –

χώρες της ΕΕ

οι φορολογικοί συντελεστές είναι αισθητά χαμηλότεροι.

Βεβαίως, για το φορολογικό και ασφαλιστικό dumping πρέπει να παρέμβει και η Ευρωπαϊκή Ένωση

καθώς το ζητούμενο είναι ν' αυξηθεί συνολικά το εισόδημα στην ΕΕ

κι όχι να μεταφέρεται ευκαιριακά από χώρα σε χώρα.

- Τραπεζικό σύστημα χωρίς capital controls, που να χρηματοδοτεί ουσιαστικά την παραγωγική διαδικασία.

Σήμερα οι τράπεζες, όπως εύστοχα μου έλεγε κάποιος επιχειρηματίας, είναι στην ουσία κέντρα πληρωμής συντάξεων.

-Ριζική και τολμηρή αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας με ουσιαστική ενίσχυση και επέκταση της αποκέντρωσης και της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η σύσταση και λειτουργία μιας μεταποιητικής επιχείρησης στην Ελλάδα, διέπεται από 115 διαφορετικές ρυθμίσεις:

47 νόμους,

11 προεδρικά διατάγματα,

43 υπουργικές αποφάσεις,

μέχρι και 14 βασιλικά διατάγματα που έχουν απομείνει ακόμη εν ισχύ.

Ψηφίζονται άπειροι νόμοι που συνήθως δεν εφαρμόζονται

καθώς για να εφαρμοσθεί ένας νόμος απαιτείται να εκδοθούν

μια σειρά από υπουργικές αποφάσεις και εγκύκλιοι,

που είτε αργούν πολλούς μήνες

είτε δεν εκδίδονται ποτέ και ο νόμος μένει στα χαρτιά.

Διάβαζα προχθές ότι για να εφαρμοστεί ένας νόμος που ψηφίστηκε πριν μερικούς μήνες, χρειάζονται περίπου 90 υπουργικές αποφάσεις και εγκύκλιοι.

Γι' αυτό και κάθε φορά που πηγαίνω στη Βουλή ως εκπρόσωπος της Ένωσης Περιφερειών καταθέτω την εξής πρόταση:

Κάθε νομοσχέδιο να κατατίθεται στη Βουλή μαζί με όλο το δευτερογενές δίκαιο (ΠΔ, ΥΑ, εγκύκλιοι) έτσι ώστε αμέσως μετά την ψήφισή του να υπογράφονται και να εκδίδονται προκειμένου να εφαρμόζεται ο νόμος χωρίς καθυστέρηση.

-Επιτάχυνση της απονομής της Δικαιοσύνης.

Από διεθνείς στατιστικές (Παγκόσμια Τράπεζα) έχει πρόσφατα υπολογιστεί ότι στην Ελλάδα που κατατάσσεται στην 155η θέση παγκοσμίως, απαιτούνται κατά μέσο όρο 1.580 περίπου ημέρες έως ότου τελεσιδικήσει μια υπόθεση (πάνω από 4 χρόνια δηλαδή)!

Μόνο για την επιτάχυνση της δικαιοσύνης,

έχουν ψηφιστεί τα τελευταία χρόνια 38 νόμοι,

αλλά κατά κοινή εκτίμηση το αποτέλεσμα είναι το αντίθετο από το επιδιωκόμενο.

-Εκλογίκευση των τιμών των παραγωγικών συντελεστών

έτσι ώστε να δημιουργηθεί θετικό περιβάλλον παραγωγής.

-Αποκέντρωση.

Γενναία, τολμηρή, χωρίς πισωγυρίσματα.

Γνωρίζω ότι η αποκέντρωση είναι μια λέξη που έχει χρησιμοποιηθεί τόσο πολύ

– κάποιος μπορεί να σκεφτεί ότι έχει κακοποιηθεί τόσο πολύ -
που πιθανόν ν' ακούγεται κενή περιεχομένου,
να μην σημαίνει τίποτα πια.

Κι όμως, η ισχυρή αυτοδιοίκηση είναι βασικό γνώρισμα

των ώριμων δημοκρατιών και των ανεπτυγμένων οικονομικά κρατών του πλανήτη.

Στην Ελλάδα, ελήφθη το 2010 μια πραγματικά ιστορική απόφαση να θεσμοθετηθεί η αιρετή Περιφέρεια και μολοταύτα σήμερα είμαστε υποχρεωμένοι οι Περιφερειάρχες να είμαστε μια – δυο ημέρες την εβδομάδα στην Αθήνα για να προχωρούμε τοπικά θέματα στα υπουργεία.

Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Καθαρές κουβέντες.

Όσο και αν ανθίσταται και αντιδρά η κεντρική γραφειοκρατία.

Το κεντρικό κράτος πρέπει να περιοριστεί σ' έναν επιτελικό ρόλο

- κάθε καινούργιος πρωθυπουργός και νέα κυβέρνηση αυτό εξαγγέλλουν αλλά ουδείς τολμά να το εφαρμόσει –

και η Αυτοδιοίκηση να αναλάβει ουσιαστικές αρμοδιότητες.

Δεν ανακαλύπτουμε τον τροχό.

Αυτό ισχύει σ' όλες τις προηγμένες χώρες – παντού στον πλανήτη και φυσικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα αναφέρω το εξής ενδεικτικό παράδειγμα:

Όταν πριν μήνες έγιναν πλημμύρες στη Γερμανία, απευθύνθηκαν πολίτες στην καγκελάρια την κυρία Μέρκελ για βοήθεια.

Ξέρετε τι τους απάντησε: «Εγώ στην κεντρική κυβέρνηση δεν έχω αρμοδιότητες, θα μεταφέρω το αίτημά σας στα κρατίδια» (ας πούμε τις αντίστοιχες περιφέρειες αλλά βεβαίως οι διαφορές όσον αφορά τους πόρους και τις αρμοδιότητες είναι ημέρα με νύχτα).

Την ίδια ώρα στη χώρα μας,

με το ένα χέρι δίνουν αρμοδιότητες στην αυτοδιοίκηση και με το άλλο τις παίρνουν πίσω.

Επιπλέον, κάνουν την Αυτοδιοίκηση να μοιάζει με... σούπερ μάρκετ αρμοδιοτήτων.

Αρμοδιοτήτων ατάκτως ερριμμένων σε πολλές περιπτώσεις.

Για το ίδιο θέμα, έχουν συντρέχουσες αρμοδιότητες οι Περιφέρειες, οι Δήμοι, τα Υπουργεία, οι οργανισμοί των Υπουργείων...

Συχνά δεν βγάζουμε άκρη ούτε εμείς,
πως πολύ περισσότερο να βγάλει άκρη ένας πολίτης ή ένας επιχειρηματίας;

Εμείς ως Ένωση Περιφερειών έχουμε καταθέσει δύο συγκεκριμένες προτάσεις:

-Να περάσουμε από τις συντρέχουσες στις αποκλειστικές αρμοδιότητες.

Ένας και μόνο ένας φορέας να έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα σ' έναν τομέα πολιτικής.

Για παράδειγμα, ανάπτυξη, επενδύσεις:

Να είναι αποκλειστική αρμοδιότητα των Περιφερειών.

Με τους πόρους του ΕΣΠΑ, τον αναπτυξιακό νόμο και άλλα καινοτόμα εργαλεία,

με εξειδικευμένο προσωπικό,

με διαδικασίες ηλεκτρονικές για απόλυτη διαφάνεια

-απρόσωπη διοίκηση, μεγάλη θεσμική τομή.

Και με την αρμοδιότητα της αρμοδιότητας.

Δηλαδή να μπορούν οι Περιφέρειες να θέτουν

κανόνες δικαίου με τους οποίους ρυθμίζουν ζητήματα

που εμπíπτουν στις αρμοδιότητές τους

και οι οποίοι (κανόνες) έχουν ισχύ αντίστοιχη

με τους κανόνες που θεσπίζει το κεντρικό κράτος.

Ως Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση ζητάμε ήδη από αυτή τη φάση

τη διεύρυνση της κανονιστικής της αρμοδιότητας στους

τομείς της ευθύνης της και ιδίως στον τομέα της περιφερειακής ανάπτυξης και σε όποιους άλλους τομείς συνδέονται με την προώθησή του, όπως θέματα περιφερειακής χωροταξίας, προώθησης έργων και υποδομών και, τελικά, προώθησης των περιφερειακών επενδύσεων που θα δώσουν ανάσα στις τοπικές κοινωνίες.

Γι' αυτό, άλλωστε, δεν απαιτείται παρά σχετική νομοθετική πρωτοβουλία.

Ενδιαφέρουσα και φυσικά ευπρόσδεκτη είναι η πρόταση που διάβασα πρόσφατα από το Ινστιτούτο Π2 του Ποταμιού με διευθυντή το συνάδελφο στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας κ. Γιάννη Κωνσταντινίδη

να είναι μόνον οι Περιφέρειες αρμόδιες

για την αδειοδότηση, την πιστοποίηση των διαδικασιών και την παρακολούθηση καλής λειτουργίας επιχειρήσεων στους βασικούς αναπτυξιακούς τομείς της χώρας.

Προς την κατεύθυνση αυτή προτείνεται να υπάρξει άμεση μεταφορά 939 εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που σήμερα διακρατούνται από τα Υπουργεία στην Περιφέρεια.

Εμείς ως Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση ζητούμε από το κεντρικό κράτος

ένα καθαρό διάδρομο

για τα επόμενα χρόνια:

-Αρμοδιότητες

-Πόροι

-Προσωπικό.

Έρθε η ώρα να προχωρήσουμε από την Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση στην Περιφερειακή Διακυβέρνηση.

Κι αυτή θα είναι μια εξαιρετικά θετική εξέλιξη για τον επιχειρηματικό κόσμο

Ισχυρές και αυτοδύναμες θεσμικά, οικονομικά και λειτουργικά, Περιφέρειες με πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανάπτυξη, τις επενδύσεις, την παραγωγή καθώς και εστίες κοινωνικής αλληλεγγύης

στα πρότυπα των ώριμων δημοκρατιών του πλανήτη:

αυτός είναι ο πιο γρήγορος και ασφαλής δρόμος για να γίνει πράξη

η παραγωγική ανασυγκρότηση στην πατρίδα μας,

να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας,

να διατηρηθεί και να ενισχυθεί η κοινωνική συνοχή.

Προς την κατεύθυνση αυτή βούλησή μας είναι

να συνεχίσουμε και να εμβαθύνουμε τη συνεργασία μας τόσο με το Σύνδεσμο

όσο και με όλους τους φορείς της βιομηχανίας και της παραγωγής

αλλά και όλους τους επιχειρηματίες

Συμπερασματικά,

παραγωγική επανάσταση τώρα

διαφορετικά η Ελλάδα θα συρρικνωθεί και θα περιθωριοποιηθεί τις επόμενες δεκαετίες.

Η διεθνής οικονομία είναι αμείλικτη.

Για να υπάρξεις πρέπει να είσαι ανταγωνιστικός.

Κι όπως είπε ένας γνωστός μάνατζερ στο Οικονομικό Φόρουμ του Νταβός:

Η ταχύτητα είναι το νέο νόμισμα στον κόσμο των επιχειρήσεων.